2e JAARGANG - No. 1 - 15 JANUARI 1942

De Nationaal-Socialistische Vrouw

Verschijnt om de 14 dagen — Uitgave: NENASU, Rotterdam

Opstelster: A. W. te Luij, Zeestr. 76, Den Haag, Tel. 182440 - Adm.-adr.: Postbus 832, R'dam, Tel. 72916

Abonnementsprijs: f 1.30 p. half jaar; f 2.60 p. jaar; bij vooruitbetaling op giro 207915 ten name van Volk en Vaderland, R'dam (met vermelding „Vrouwenblad"). Voor zoover de voorraad strekt kunnen losse nummers worden aangevraagd bij de Nenasu, Postbus 832, R'dam, Tel. 72916 — Prijs 10 cent met inbegrip van porti. — Advertenties 20 cent per regel — Korting bij contract

Kameraadskes,

Een nieuw jaar is alweer begonnen en reeds staan wij midden in het werk met veel nieuwe opgaven voor den boeg.

Ik wensch U allen een gelukkig jaar toe en hoop, dat de werklust, die de N.S.V.O. ook in het afgeloopen jaar gekenmerkt heeft, niet zal verflauwen, maar zal toenemen, opdat wij gezamenlijk de taak zullen kunnen vervullen, die wij ons zelf hebben gesteld.

Van vele kameraadskes persoonlijk, maar ook van verscheidene groepen en kringen, ontving ik tal van goede wenschen voor het jaar 1942 en maak gaarne van deze gelegenheid gebruik om U daarvoor recht hartelijk te bedanken.

In het vaste vertrouwen, dat de leiding ook in de toekomst op Uw aller medewerking kan rekenen, steken wij weer vol moed van wal.

HOU ZEE!

O. DE RUITER-VAN LANKEREN MATTHES.

Wat doen onze N. S. V. O.-sters?

12000 PAKKETTEN NAAR HET OOSTFRONT

Twaalf duizend pakketten naar het Oostfront voor onze vrijwilligers! En die twaalfduizend pakketten moesten netjes ingepakt worden, zóó, dat ze „zeewaardig" waren om de lange reis naar verre oorden te kunnen aanvaarden.

Men vraagt wel eens: wat doen de N.S.V.O.-sters nou eigenlijk? Hier heeft u weer een voorbeeld van hetgeen ze doen.

November en December waren al heel drukke maanden voor alle N.S.V.O.-sters in het geheele land. De jaarmarkten waren in voorbereiding of net aan den gang, er moesten voorbereidingen getroffen worden voor de alom gehouden St. Nicolaas- en Kerstfeesten voor de kinderen, eens te meer tikten de breipennen tegen elkaar, want er moest gebreid worden voor het Oostfront. Tusschen al die extra werk„jes" door moest er echter ook nog gezorgd worden, en stipt!, voor de loopende werkzaamheden in de organisatie. Evengoed moesten de contributies op tijd worden opgehaald, evengoed moest de administratie doorgang vinden, moesten bijeenkomsten gehouden worden, enz.

Op 2 December 1941 kwam dan een veertigtal kameraadskes uit het geheele district 24 Den Haag, Leiden en omstreken en het Westland bijeen in het Kurhaus te Scheveningen, waar de voorbereidende werkzaamheden getroffen werden om op „den grooten" dag (4 December) zelve het Vrijwilligerslegioen vlotte diensten te kunnen bewijzen door het inpakken der Kerstpakketten voor onze soldaten aan het front.

Door de landelijk leidster was bovendien aan het district Den Haag opgedragen extra te zorgen voor het vullen van 3000 doosjes, welke dan weer apart voor die kameraden aan het front bestemd waren, die door het stellen van de dáád deze Kerstmis niets zouden hooren van familieleden en kennissen, welke laatste nog blind zijn voor den nieuwen tijd. Vanuit Den Haag werden 2000 doosjes over de geheele N.S.V.O. in den lande verspreid en kwamen, welgevuld, hier weer terug. — 1000 doosjes waren voor rekening van Den Haag zelve.

Verder werd er in het geheele land voor het Oostfront gebreid. Hóe er gebreid is bewezen de stapels wollen goederen (bivakmutsen, truien, oorwarmers, buikgordels, kniewarmers, wanten, sokken, enz.), welke uit het geheele land naar Den Haag werden gezonden.

Den derden dag, op 4 December, kwamen er ruim 400 kameraadskes (ook uit het geheele district) in het Kurhaus bijeen en hier werden, onder bezielende leiding van de Haagsche districtsleidster, kam.ske van de Water, de pakketten voor verzending gereed gemaakt. Het was een werk, waarvan het den oppervlakkigen toeschouwer duizelde.

U kunt zich toch wel voorstellen hoe het krioelt in een mierenhoop? Dan denkt u: hoe krijgen die nijvere diertjes het toch voor elkaar, alles loopt maar door elkaar heen en toch zie je, dat ze iets aan het bouwen zijn. Zoo'n gedachte kregen wij toen we al die kameraadskes letterlijk door elkander heen zagen krioelen en haar vroolijk gesnap deed ons denken aan het gezoem in een bijenkorf. Bij nadere beschouwing bleek echter, dat een ieder zijn taak had en dat alles marcheerde zooals het moest: op de minuut af.

De kameraadskes, die deze drie dagen achtereen hebben gezwoegd om alles op tijd klaar te krijgen, puffen er nog van als wij ze vragen: hoe wàs dat ook weer met die pakketten voor het Oostfront? Maar ook zij, die den laatsten dag van des morgens vroeg negen uur tot des avonds zeven uur aan één stuk door hebben gewerkt, weten er alles van!

Neen, toch niet aan één stuk hebben ze doorgewerkt, want een héél klein beetje tijd gunden ze zichzelf nog om den inwendigen mensch te sterken, die bijna door al de drukte zou zijn vergeten, ware het Legioen dit niet voor geweest door den vlijtigen inpaksters in het ruime restaurant van het Kurhaus een middagmaal aan te bieden. Gezamenlijk ging men aan tafel, maar . . . men stond niet gezamenlijk op, want degeen, die het eten naar binnen geschrokt had, ja geschròkt, verdween weer vlug om verder aan den arbeid te gaan. Dat het desondanks opperbest smaakte, behoeven wij wel niet te vertellen.

Ook de W.A. hielp een handje, en wel een stévig handje, mee. Want zij droeg alvast de pakken weg die klaar waren.

Wat zat er alzoo in de pakketten? vragen wij.

Van alles wat een soldaat zoo goed gebruiken kan. In elk pakket waren een boek, een beker, een scheerkwast en zeephouder, scheermesjes, sigaretten, een kruikje jenever (dat warmt!), toffee's en chocolade verpakt; verder een variant van blikjes visch- en vleeschpastei, potlooden, schrijfpapier, kauwgom, enz. En dan natuurlijk niet te vergeten de wollen goederen.

Er was zelfs een kameraadske van éénenzeventig jaar, ze ging niet éénen keer een beetje zitten uitrusten. De jongste was zeventien. En wat vooral weer opviel was: allen stonden ze naast elkaar, uit àlle rangen en „standen", om dat leelijke woord maar eens te gebruiken. En allen werkten met één en dezelfde bezieling: iets te mogen doen voor onze mannen aan het front. Velen waren op de practische gedachte gekomen om maar een schort van thuis mee te nemen en stonden, echt huishoudelijk, aan de paktafels.

En of het Legioen tevreden was? Hieronder drukken wij den brief van den Commandant af:

„Aan de Districtsleidster van
de N.S.V.O.,
Mevr. A. I. v. d. Water-Hols,
Den Haag.

Zeer geachte Mevrouw,

Nu de drukte van de verzending der 12000 kerstpakketten voor de Nederlandsche strijders aan het Oostfront achter den rug is, zij het mij vergund u mijn bijzonderen dank uit te spreken voor al hetgeen door u en uw organisatie in de achter ons liggende dagen is verricht om deze actie te doen slagen.

Weinig buitenstaanders zullen beseffen, wat het beteekent, *12000* pakketten in te pakken met een groote verscheidenheid van artikelen, en dat onder zeer moeilijke omstandigheden in slechts één enkelen dag voor elkaar te krijgen.

Dat zulks volkomen gelukt is, is te danken aan de groote werklust en het enthousiasme van de 400 kameraadskes, die op 4 December van 's morgens vroeg tot 's avonds laat hebben gezwoegd en gewerkt, dáár waar werk te doen was.

Ik breng hun allen dank daarvoor, niet in 't minst uit naam van al degenen, die hopenlijk binnenkort de welvoorziene pakketten zullen ontvangen.

Hou Zee!
De Commandant v. h.
Vrijwilligers Legioen Nederland,
De Luitenant-Generaal:
w.g. SEYFFARDT."

Het is maar voor het geval als u nog eens mocht willen vragen: wat dóen eigenlijk die N.S.V.O.-sters?

1500 Haagsche kinderen vieren kerstfeest

Het Gebouw van Kunsten en Wetenschappen te Den Haag leent zich bij uitstek voor het houden van een groot kinderfeest. Dat bleek weer, toen we op 24 December, Woensdagmiddag, het kinderkerstfeest van District 24 der N.S.V.O. mochten bijwonen.

Stelt u zich eens voor: een zaal tot den nok toe gevuld met dat leuke jonge goedje, vol verwachting en vol jolijt. Het was nu zoo echt wat je noemt: een middag voor de **kinderen,** want zelfs de opvoeringen, welke ten tooneele, ja heusch op een ècht tooneel, werden gebracht, werden uitgevoerd door kinderen; meeuwkes en stormsters van den Nationalen Jeugdstorm.

Hier konden wij weer eens echt de samenwerking tusschen N.S.V.O. en Nationalen Jeugdstorm opmerken.

De stormsters zingen op het Kinderkerstfeest te Den Haag.
Foto: Fotodienst N.S.B. Warburg.

Zij zitten ook 'ns een keer Stalles!
Foto: Fotodienst N.S.B. Warburg.

Vooral de frissche liederen, door stormsters ten gehoore gebracht, vonden de kinderen heel mooi en niet lang duurde het, of allen zongen uit volle borst mee.

Kinderen waren het ook, die sprookjes en volksdansjes opvoerden en aardige voordrachten hielden.

In de rustpoos werden de kinderen vergast op limonade en een heerlijk gebakje, een „lekker groot"! Na afloop van het feest ontving elk kind een mooi stuk speelgoed en een zakje snoep.

Aan al die stralende gezichtjes kon men wel zien hoe fijn ze het hadden gehad.

In al die gezellige drukte, waar alles, dank zij de goede organisatie en de hulpvaardigheid veler N.S.V.O.-sters ordentelijk verliep, vonden wij de districtsleidster, kam.ske van de Water, die we letterlijk overal tegelijk zagen om voor een goede regeling te zorgen, bereid ons iets van al het werk dat zoo'n feest met zich brengt, te vertellen. In de eerste plaats werden, met het oog op de beperkte plaatsruimte, de kinderen uit de arme gezinnen uitgenoodigd. Dan zijn daar de voorbereidingen, het aankoopen en sorteeren van het speelgoed, en — hetgeen in distributietijd wel den meesten tijd in beslag neemt! — het inzamelen van de bonnen om den kinderen een versnapering te bezorgen. Op den dag zelve zijn er ook de noodige werkzaamheden te verrichten. Ook daarvan waren wij getuige, want het is heusch geen kleinigheid om al dat grut in het gareel te houden, maar vreemde oogen dwingen en onze N.S.V.O.-sters zijn voor geen kleintje vervaard, dùs . . . ging alles naar wensch!

„Kom maar eens mee naar dat kamertje, noodde de districtsleidster

(slot pag. 5)

Hè, dat smaakt toch, zoo'n taartje! — Een aardig oogenblik tijdens het Kinderkerstfeest te Den Haag.
Foto: Fotodienst N.S.B. Warburg.

DE N.S.V.O. IN DEN VREEMDE

EEN BRIEF UIT BRUSSEL!

Het doet ons een groot genoegen onzen lezeressen iets te kunnen vertellen van onze kameraadskes in Brussel en wel in den vorm van onderstaande berichten, welke wij een dezer dagen ontvingen van de districtsleidster der N.S.V.O. in Brussel, kam.ske Fryling-de Groot.

Uit de berichten zal men zien, dat ook onze kameraadskes in het buitenland niet stil zitten en met een warm hart zullen wij aan haar kunnen denken, die soms in heel wat moeilijker omstandigheden dan wij hier haar arbeid voor Volk en Vaderland moeten verrichten.

Laten wij van ganscher harte hopen, dat wij na dezen eersten brief geregeld van den arbeid der kameraadskes in het buitenland zullen kunnen berichten!

Hier volgen dan de mededeelingen zooals ze ons bereikten.

December is voor ons feestmaand geweest, niet in den zin dat wij van het eene in het andere genoegen vielen, doch in den echt vrouwelijken zin, n.l. dat wij hard mòchten werken om aan anderen genoegens te bereiden. En onze vreugde bestond dan ook daarin, dat wij die genoegens hebben kùnnen bereiden.

Maar trotsch zijn wij erop, dat juist door onze vrouwelijke hulp de nieuwe P.O.-kring Brussel deze maand zoo goed voor den dag kon komen voor de oogen der Nederlandsche kolonie, die nog zoo echt Hollandsch eerst de kat uit den boom wil kijken, alvorens van eenige belangstelling blijk te geven.

Onze eerste Jaarmarkt.

Wij laten hier volgen een uitknipsel uit een plaatselijk blad („De Dag" van 24 Dec.) en een ieder, die wat van de practijk afweet, zal beseffen, wat een werk daaraan voor ons verbonden is geweest:

„In het districtshuis, Louizal. 204, van den Kring Brussel der Nationaal-Socialistische Beweging in Nederland, heeft de Nationaal-Socialistische Vrouwen-Organisatie Zaterdag en Zondag 20 en 21 December een welgeslaagde jaarmarkt gehouden, waarbij de opbrengst bestemd is voor hulp aan de noodlijdende volksgenooten. De warme belangstelling onder de plaatselijke Nederlanders bleek uit een druk bezoek, een gezellige stemming en vooral uit de schitterende financieele resultaten.

Er was een keurige verzameling aluminium-vaatwerk ingezonden, terwijl uit den aard der zaak vrouwenhandwerken (waaronder bijzonder Chineesch borduursel opviel) en kristal- en glaswerk, zoomede woonkamerversierselen en kinderspeelgoed sterk vertegenwoordigd waren."

Bezoek van een Mussert-compagnie.

Hierbij is onze rol wel erg „bescheiden" geweest: wij mochten den feestdisch opsieren en bij den maaltijd bedienen. Doch de propagandistische waarde van het geheel moge blijken uit volgend persbericht („De Dag" van 25, 26 December):

Marsch van Nederlandsche W.A.-soldaten door Brussel.

„Een compagnie Nederlandsche W.A.-soldaten heeft te Brussel haar kerstfeest gevierd, dat doorging in het districtshuis der N.S.B.

Te dezer gelegenheid marcheerden de kranige W.A.-mannen langs de lanen der hoofdstad. Onnoodig te zeggen dat zij hiermede groot opzien baarden. Onophoudelijk zongen zij hierbij hun Nederlandsche marschliederen en uit den aard der zaak klonken ook de kommando's in het Nederlandsch op."

Kerstfeest voor de kinderen.

Uitknipsel uit „Het Laatste Nieuws" van 28 December.

Kerstfeest bij de Nederlanders te Brussel.

„Nadat twee dagen tevoren een compagnie Nederlandsche W.A.-soldaten, die te Brussel vertoefden, onder het zingen van Nederlandsche marschliederen een marsch door de stad gemaakt hadden — waarbij zij veel opzien baarden en na afloop waarvan zij afzonderlijk hun kerstfeest hadden gevierd in het districtshuis der N.S.B. aan de Louizalaan — werd op den eersten Kerstdag in hetzelfde gebouw een kerstfeest voor de kinderen gehouden, waarbij ook de ouders aanzaten en een groot aantal oudere bezoekers zich zelfs met staanplaatsen moesten vergenoegen.

Het feest was verzorgd door de Nederlandsche vrouwen, vereenigd in de onlangs opgerichte N.S.V.O. Nationaal-Socialistische Vrouwen-Organisatie).

Na enkele korte toespraken werd een Kerstverhaal verteld en onder den versierden kerstboom kwamen de kinderen hun geschenken in ontvangst nemen.

Bij deze gelegenheid werd tevens de (Nederlandsche) Nationale Jeugdstorm in het leven geroepen, waartoe ook de niet aanwezig geweest zijnde kinderen kunnen toetreden."

Een nieuwe rubriek:

Wat lezeressen ons inzonden

Zooals wij in ons Kerstnummer aankondigden, zouden wij, te beginnen in het eerste nummer van het nieuwe jaar, een rubriek openen, waarin vragen van lezeressen worden beantwoord, in het bijzonder vragen op het gebied der N.S.V.O.

Zoo dikwijls komt het voor, dat wij inzendingen ontvangen van lezeressen, in den vorm van een brief, van een gedichtje, van een ontboezeming. Tot nu toe konden wij helaas niet aan het verzoek om plaatsing voldoen, daar wij slechts over zeer weinig plaatsruimte beschikten.

Thans, nu wij met een uitgebreid blad kunnen uitkomen, doet het ons een groot genoegen onzen lezeressen het goede nieuws te kunnen vertellen, dat aan veler verzoek kan worden voldaan en wij — te beginnen in dit nummer — een rubriek instellen waarin hetgeen onze lezeressen inzenden kan worden opgenomen, natuurlijk wel onder die voorwaarde, dat inzendsters niet haar geduld verliezen wanneer haar inzending niet direct in het eerstvolgende nummer is opgenomen. Want al hèbben wij nu een grooter blad: aan **beperkte** plaatsruimte voor zekere rubrieken moeten wij ons toch wel houden!

Het is tevens de bedoeling, dat in het bijzonder die lezeressen, die opgedane ervaringen op allerlei gebied (dat van de N.S.V.O.-propaganda, van de huishouding, van distributie vooral, van kinderverzorging enz. enz., kortom op dat wat de vrouw zoo na aan het hart ligt) ook aan anderen wil mededeelen, daartoe in deze rubriek de gelegenheid krijgen.

Een klein verzoekje van ons: weest u beknopt en begrijpelijk in uw mededeelingen. Hiermede doet u niet alleen de lezeressen een pleizier, maar . . . vergemakkelijkt u het werk van de redactie!

Kameraadskes (en ook niet-kameraadskes), wij wachten op uw brieven! En mochten er ook **lezers** zijn, die hun hart willen uitstorten bij onze lezeressen . . . wij zullen ook hùn gaarne plaatsruimte verleenen!

Hier de eerste inzendingen: twee gedichtjes, één van een trouw N.S.V.O.-lid uit Baarn en één van een moeder uit Heerlen, wier zoon zich vrijwillig voor den grooten strijd meldde.

De tien jaren strijd der vrouwen

Het waren niet alleen de mannelijke leden der N.S.B., zij, de oude strijders, die 14 December 1941 te Utrecht bijeen kwamen om den tien jaren strijd der Beweging te herdenken.

Vele, zeer vele vrouwen bevonden zich daar onder. En wij, vrouwen, kunnen er zeker trotsch op zijn, dat er velen zijn die het Strijd- en Offerinsigne dragen. Aan deze vrouwen in het bijzonder dank voor haar volharding, haar trouw aan Leider en Beweging, haar gebrachte offers. Want het zijn juist zij, die door haar standhouden tot zoo grooten steun werden voor onze kameraden. Zoo heel dikwijls was het ook de vrouw in dien tien jaren strijd, die er den moed inhield, die door haar vertrouwen tot een echte kameraad van den man werd.

Tegenstanders vragen zich af: Waarom al die offers? Hebben ze er zèlf iets mee gewonnen? Werden ze niet door „eigen schuld" en „koppigheid" gebroodroofd? Dragen ze daarvan niet zelf de schuld, dat ze bespot en gehoond werden, vermeden door familieleden en kennissen, als de pest gemijd door de buren?

Persóónlijk zijn ze er op achteruit gegaan waar het de materieele zijde betreft. Maar het ideaal straalt daarboven uit. Onze vrouwen zouden zich diep ongelukkig hebben gevoeld door de een of andere oorzaak niet meer te hebben kunnen of mogen medestrijden, niet meer te hebben kunnen meebouwen aan een hechte, sterke en gezonde volksgemeenschap, waarin straks onze kinderen in veiligheid geborgen zullen zijn.

Want dáárom streden zij, als de niet-begrijpenden het precies willen weten. Niet voor zich, niet voor eigen belangen: voor de jeugd, de toekomst van ons volk.

Op den 14den December 1941 was het ons eens te meer duidelijk: het gaat om de toekomst van onze jeugd. Wanneer wij daar, op de Maliebaan, de gesloten rijen van nationaal-socialistische jeugd langs den Leider zagen marcheeren, werd het ons zoo warm om het hart, ontroerden wij. Want dáár zagen wij al de resultaten, de belooning van en voor den harden strijd welken al die tienduizenden mannen en vrouwen in onze Beweging in de meest moeilijke omstandigheden volhielden.

Onze jeugd marcheert. Een vastberadenheid lag reeds op de gezichten der honderden jongens en meisjes, die tot kernspreuk hebben: „In Godsvertrouwen alles voor het Vaderland". Zij, hoe jong ze ook zijn, begrijpen al waarom het gaat.

En ging het vaderhart en het moederhart van de zich onder de toeschouwers bevindende ouders niet open? Want zij kunnen immers trotsch zijn, zooals wij allen trotsch kunnen zijn op ònze jeugd.

Zie, een opbloeiende jeugd met een toekomst, dàt is wel de schoonste belooning die onze strijdende mannen en vrouwen in de N.S.B. zich kunnen wenschen!

AAN HET THUISFRONT

Hoe de N.S.V.O.-sters medeleven met onze jongens aan het Oostfront blijkt wel uit het onderstaande gedichtje, dat een onzer oudste kameraadskes (oudste in jaren!) ons toezond. Tevens blijkt hieruit hoe niet alleen de jongeren in onze gelederen intens medeleven met het grootsche hedendaagsche wereldgebeuren, doch hoe dit ook de kameraadskes, die al eenige kruisjes achter zich hebben, doen.

't Is winter! Aan het Russisch front
Heerscht ongehoorde koude!
Daar ligt de sneeuw zóó hoog — zóó hoog . . .
Als wij nog nooit aanschouwden!
Daar staan soldaten op hun post,
Terwijl een ijsstorm woedt!
Soldaten, waar wij trotsch op zijn!
De helden van ons bloed!
Zij gingen, toen de plicht hen riep!
Zij gingen, zonder vreezen!
Het vaderland moest veilig zijn,
Het volk gelukkig wezen!
Nu staan zij daar in 't barre land,
De vaders en de zonen!
Nu staan zij daar! En zouden wij
Ons nu ondankbaar toonen?
Er is gebrek aan wollen goed!
Hier valt iets te verrichten!
Komt, vrouwen, ijv'rig aan den slag!
Ook 't Vaderland heeft plichten!
Wij gaan aan 't breien, oud en jong,
Van sokken, mutsen, vesten!
Voor onze jongens aan het front:
Het beste van het beste!
Zij zijn ons dierbaar, die daar zijn!
Zij zullen 't spoedig weten.
„Wij worden door het Vaderland —
Het thuisfront niet vergeten!'

B. B. B.

En hier een gedicht van een moeder, wier zeventienjarige jongen zich vrijwillig voor den grooten strijd in het Oosten meldde en vertrok. De moeder schrijft ons:

„Ik ben geen letterkundig, maar slechts een heel eenvoudig kameraadske en daarom: neemt u het gedichtje maar niet al te scherp onder de loupe. Misschien vindt menige moeder en vrouw er troost in!"

Een eenvoudig kameraadske — maar een èchte moeder! En . . . een nationaal-socialiste.

AAN MIJN ZOON RENE

Mijn zoon meldde zich als vrijwilliger aan,
Om met al die dapp'ren ten strijde te gaan.
Het afscheid was zwaar,
Mijn hart was niet licht,
Maar toch toonde ik hem een blijmoedig gezicht.

Wij vrouwen van Neerland zijn dapper van aard,
Als het gaat om de vrijheid van land en van haard,
Als het gaat om bescherming van have en goed
Dan off'ren wij alles, als het moet ook ons bloed.

Daarom lieve jongen, God zegen je daad.
Al ben je nog jong, je begreep waarom 't gaat.
Is het afscheid ook zwaar,
Iets maakte 't toch licht:
Neerland Hou Zee! Nieuwe tijd is in zicht!

Kam.ske van Brussel

(Slot pag. 3)

ons, dan kunt u eens zien wat we allemaal voor de kinderen hebben."

Nu, het mocht er wezen. Taartjes, zóó groot, dat we er van watertanden. En dan al dat mooie speelgoed!

Intusschen hooren we gezang en gelach uit de zaal klinken en we denken: fijn, als je je steentje ertoe bijdragen kunt om Neerlands jeugd vreugde en blijheid te brengen.

En dat de N.S.V.O. aan iedere vrouw en elk jong meisje daartoe de gelegenheid biedt.

FILM

„Alcasar".

Een film, die iedere vrouw moet hebben gezien.

De Italiaansche, op de biennale te Venetië met de Mussolini-bokaal bekroonde film „Alcasar" is een der grootste werken van den laatsten tijd op filmgebied. Niet alleen is de film technisch zuiver en tot in de kleinste bijzonderheden goed verzorgd, niet alleen moet alle lof aan regisseur en medespelenden worden toegezwaaid, deze film is, vooral voor nationaal-socialisten, van zulk een bijzondere waarde door het gegeven.

De film behandelt, op zuiver historische feiten gegrondvest, de heldhaftige verdediging door kolonel Moscardo en de zijnen van het Alcasar te Toledo tijdens den Spaanschen burgerkrijg.

Twee maanden lang, dag aan dag, nacht op nacht, werden Moscardo en zijn officieren en manschappen, èn eenige honderden vrouwen en kinderen, die in het Alcasar een toevlucht vonden voor den rooden terreur, belegerd. Geen middel was den tegenstander te laag om op de belegerden toe te passen. Men moest en zou deze Franco-aanhangers breken. Het gelukte niet.

Waarop wij hier in het bijzonder willen wijzen is op den moed en de volharding der vrouwen, die in het Alcasar vertoefden onder de vreeselijkste omstandigheden. Twee maanden lang met den dood voor oogen, twee maanden lang zonder voldoende voeding, geen melk voor de kinderen, geen water om zich te wasschen, geen voldoende legerstede. Twee maanden lang gevangenis, twee maanden lang een opeengepakte menschenmassa in vochtige onderaardsche gewelven. Twee maanden lang gedreun van geschut. Twee maanden lang ontploffingen boven het hoofd.

Hier konden wij zien hoe de vrouwen door haar opofferingsgezindheid, moed en vertrouwen de betrouwbare achterhoede vormden van de strijdende mannen.

Het „Alcasar" was onoverwinnelijk. Zoo ook het hedendaagsche Alcasar dat Europa is, want ook in dit bolwerk vormen de vrouwen de betrouwbare achterhoede tegen den rooden terreur.

te L.

LIEFDE VOOR GROND EN ARBEID

... en een ontspanningsfilm

De Duitsche filmindustrie weet zoo nu en dan op meesterlijke wijze propaganda te maken „tusschen-de-regels-door". Een goed voorbeeld hiervan was „So gefällst du mir", welke film hier uitgebracht werd onder den misleidenden titel „De bruigom uit Brazilië". „So gefällst du mir" geeft de geschiedenis van een aardig meisje, dat haar liefste maar steeds haar jawoord onthoudt, omdat ze meent, dat ze als artiste wat kan bereiken. Met een eigenlijk gemeen trucje — hij zendt haar een doos jeukende zalf — verwekt de vriend een débâcle en midden in de narigheid hierover loopt ze in de eveneens door hem opgezette val.

De gemeenteraad van een klein bergdorp komt haar zoeken om daar op een boerderij verder te leven tot een onbekende rijkaard — de bruigom uit Brazilië — haar zal komen halen, want deze is verliefd geworden op haar portret. Natuurlijk is deze bruigom niemand anders dan haar vriend, die haar op deze wijze wil laten inzien, hoe veel beter en natuurlijker het leven daar in de bergen is dan in de zwoele atmospheer van de Weensche artistenkleedkamers.

Zijn opzet gelukt, en na een paar weken op de boerderij met alles meegedaan te hebben, heeft ze er geen bezwaar meer tegen, zich voorgoed op het landgoed te „begraven", zooals ze het eerst noemde. De tegenstellingen worden nergens met name

Vera (Maria von Tasnady) en commissaris Petersen in „De man op den achtergrond".

Foto Tobis

KERSTMARSCH 1942
TE DEN HAAG

N.S.V.O. wint den eersten prijs!

Het was de eerste maal, dat de N.S.V.O. van District 24 aan den Kerstmarsch deelnam, en met succes!

In den ochtendschemer bij de „Tent in het Bosch" werd op Zondag 11 Januari verzameld. De N.S. V.O.-sters waren vol goeden moed, ondanks het feit, dat zij nog nimmer tezamen geoefend hadden.

De afmarsch had plaats om 10 uur; de af te leggen weg was lang! „Zij die aan den kant stonden" riepen den N.S.V.O.-sters toe, dat ze „netjes" liepen!

Langs vele omwegen, om het aantal kilometers vol te maken, werden de Scheveningsche boschjes bereikt, waar, in den pas, 72 treden van een uitzichtsheuvel moesten worden beklommen.

Onderweg toonden vele kameraden hun belangstelling, alsook verschillende tegenstanders, die demonstratief hun rug toekeerden!

De stemming was opperbest en vele strijdliederen weerklonken. Om 3.30 uur was het eindpunt bereikt zonder uitvallers. Ieder nam een

N.S.V.O. marcheert en daarachter de Jeugd! — In den Kerstmarsch te Den Haag liep ook een Jeugdstormer in den dop mee! En hij vond het bij de N.S.V.O.-sters wat gezellig!

Foto: Fotodienst N.S.B.

„Mussert-medaille" in ontvangst; ook een groepsprijs viel de N.S.V.O. ten deel. Het wachten was nu nog op de uitreiking van de eereprijzen.

De spanning steeg ten top toen het uitreiken van de prijzen voor de P.O. een aanvang nam. En waarlijk, daar klonk het: „De eerste prijs, bestaande uit een beker, uitgeloofd door den gemachtigde van den Leider, kam. v. Haersolthe, is ten deel gevallen aan de N.S.V.O.!"

Voorwaar een goed einde van dezen sportieven en gezonden dag!

---

genoemd, maar de situaties zijn zoo goed gevonden en de reacties zoo natuurlijk, dat iedereen het er wel mee eens moèt zijn (Tobis).

Een tweede voorbeeld is „Am Abend auf der Heide", die hier onder denzelfden titel draaide. Hier is Magda Schneider het meisje, dat met hand en tand de hofstede verdedigt; dat boven alles de gebondenheid met de hoeve en den grond voelt.

De Holstenhof werd door een oom nagelaten aan een neef, die als succesvol componist zich niets van zijn bezit aantrok, die zelfs de brieven niet beantwoordt, die Aenne Brandt (Magda Schneider) hem schrijft, tot hij eindelijk, door geldgebrek gedwongen, naar den Holstenhof trekt om dezen te verkoopen. Natuurlijk kan hij daar niet dadelijk mee aankomen. Aenne beheert het goed na den dood van zijn oom, en hoewel ze al lang een hekel aan hem heeft, is ze terwille van de boerderij nog tamelijk vriendelijk tegen hem, want ze verwacht van hem de middelen om de zaak op de been te helpen.

Jürgen Holsten (Heinz Engelmann) wil nu voor Aenne niet weten, dat hij zelf op zwart zaad zit en verkoopt in het geheim de kostbare uurwerkenverzameling van zijn oom, die hem voldoende geld opbrengt om de allernoodzakelijkste verbeteringen aan te brengen. Eerst is de minachtende houding van Aenne Jürgen een aansporing, er iets van te maken; dan heeft hij een gesprek met Aennes oom, den dokter, die hem aanraadt, de hoeve maar te verkoopen, want op zoo'n plaats hoort feitelijk een flinke kerel, die liefde voor den grond en begrip voor den arbeid heeft. Als Jürgen bovendien nog verliefd op Aenne wordt, is het begrijpelijk, dat hij zijn uiterste best doet, zich in haar oogen te rehabiliteeren. Hij krijgt er zelf plezier in en tenslotte lukt het hem, de schuldeischers kalm te houden, nieuwe plannen te maken, een mededeminnaar aan den kant te zetten en nog een paar van die kleinigheden meer. De liefdesgeschiedenis, die er door loopt en die nog bijna mis gaat, was niet noodig, maar is evenmin storend, en het propagandistische element, dat in deze film in wezen heel groot is, is zoo bescheiden aanwezig, dat het zich nimmer opdringt en toch de heele voorstelling door voelbaar is (Tobis).

Van een geheel ander genre is de nieuwe Tobis-film „De man op den achtergrond". Dit is een detectivefilm, en we moeten er dadelijk bij zeggen, dat wij er wel eens betere gezien hebben.

Er wordt in het pension van Frau Anders (Hilde Hildebrand) een meisje vermoord en de eersten, die worden verdacht, zijn haar beide vrienden Flügger en Blennemann, piloten. We zien Helene, het vermoorde meisje (Hilde Sessak), met beide mannen, terwijl ze in den nacht van den moord nog een gesprek heeft met een der pensiongasten, waaruit blijkt, dat zij hem vroeger ook „beter" kende. Deze drie zijn regelrecht verdacht; dan verdwijnt er een andere pensiongast tijdens het onderzoek, die er heel wat voor over heeft om uit de handen der politie te blijven. Maar langzamerhand sluiten de mazen van het net zich om den schuldige, die — een beetje theatraal — op zijn sterfbed een bekentenis doet. Naast deze twee vrouwen — Hilde Sessak als het luchthartige programmameisje en Hilde Hildebrand als de mallotige pensionhoudster, die betere tijden heeft gekend — speelt Maria von Tasnady een belangrijke rol als Vera Kaufmann, eveneens pensiongast bij Frau Anders. Zij is verliefd op Flügger, een der vrienden van Helene en om de verdenking van hem af te wenden, verzwijgt zij bij het onderzoek de voor hem bezwarende feiten; loopt ze zelfs gevaar als medeplichtige te worden gearresteerd.

M. W.

N.S.V.O. NIEUWS

Het was ons in ons Kerstnummer niet mogelijk al de ingezonden N.S.V.O.-verslagen te plaatsen. Vele N.S.V.O.-groepen en kringen moesten wij dus teleurstellen, doch hiermede willen wij de schade inhalen en plaatsen de November- en Decemberverslagen alsnog.

AMSTERDAM.

In district 12 der N.S.B. en N.S.V.O. werd er in December een groote geldinzameling gehouden voor het Oostfront.

Hoe Amsterdam zich hierbij geweerd heeft blijkt wel uit het feit, dat alleen al de stad Amsterdam 93 pct. van de opbrengst op haar rekening had staan.

De Amsterdamsche kameraden en kameraadskes hebben het oude jaar dus wel goed uitgeluid!

Laten wij van harte hun een even goed begin toewenschen!

Tevens bereikt ons uit Amsterdam van het hoofdkwartier der N.S.V.O. het bericht, dat de verzending der pakketten naar het Oostfront een groot succes is geworden.

Weer eens is gebleken hoe in den ganschen lande de leden der N.S.V.O. begrijpen waarom het gaat, wat er van haar verwacht wordt en hóe zij door nijveren arbeid en terzijde schuiven van eigen kleine belangen de groote zaak kunnen dienen!

Het zal voor onze N.S.V.O.-sters zeer zeker een pluim zijn te vernemen, dat de landelijke leidster over deze actie méér dan tevreden is!

APELDOORN.

Op 30 December bood de N.S.V.O. Apeldoorn in het Kringhuis den kinderen een feestmiddag aan, die in alle opzichten geslaagd mag heeten.

Het voornaamste deel van het programma was de Poppenkast van eenige kameraadskes uit Bilthoven onder leiding van kam.ke Pattist, die alle verwachtingen overtrof.

Zoowel de voorstelling, die voor de kleinen gegeven werd, als die voor den Jeugdstorm, boeide het gehoor van begin tot eind: er werd door de kleuters intens medegeleefd met den ondeugenden jongen, die door Rupprecht medegenomen werd! En hoe volgde de Jeugdstorm vol vermaak de lotgevallen van Jan Klaassen, die van OZO-er NSB-er werd en aan het slot het publiek een hartelijk Hou Zee toeriep.

Kameraad van der Roer leidde op de van hem bekende, bezielende wijze den zang en het was een lust te hooren hoe geanimeerd het jonge publiek de liederen meezong, die hij op de piano inzette.

Er werd gul getracteerd op ouderwetsch heerlijke chocolademelk en lekkere koeken, zoodat de jeugdige gasten vroolijk en voldaan op dezen middag kunnen terugzien! En dit kunnen zeer zeker ook de kameraadskes, die dezen middag voorbereidden!

JAARMARKT TE ARNHEM.

Het N.S.V.O.-Huis te Arnhem leek wel een bijenkorf! Al dagen van tevoren werden er steeds maar pakken en pakjes aangedragen, die zorgvuldig bewaard werden: „voor de Markt!" En Maandagmiddag 10 November zoemde en gonsde het er, forsche hamerslagen weerklonken, het was er een geloop en gedraaf van belang, en iedereen had het even druk. Maar alles kwam keurig op tijd klaar, zoodat precies om 8 uur 's avonds de Districtsleidster haar openingswoorden sprak, om een ieder op te wekken, nu eens diep in de beurs te tasten.

Prachtige handwerken, nuttige en siervoorwerpen, schilderijtjes, boeken, enz. wekten den kooplust op van ieder. Geen wonder dus, dat de tafels na de officieele opening bestormd werden en er een gedrang ontstond als op een èchte markt! Bovendien waren er eenige alleraardigste attracties: een sjoelbak, grabbelton, rad van avontuur, een aanlokkelijke boom met rozen die geplukt wenschten te worden, een miniatuur Jeugdstormster, wier geboorteplaats geraden moest worden.

De financiëele resultaten zijn, naar de districtsleidster bij de sluiting mededeelde, zeer bevredigend. Hartelijk dank bracht zij aan allen, die tot het welslagen van deze N.S.V.O.-Markt hebben medegewerkt. De Sociale Zorg kan weer een tijdje voort.

Haar mooie werk is in dezen moeilijken winter meer dan ooit noodig.

BAARN.

Zaterdagmiddag 6 December j.l. werd door de N.S.V.O. te Baarn een St. Nicolaasfeest voor de Baarnsche jeugd gehouden. Ongeveer 150 kinderen, waaronder zeker ongeveer 80 kinderen van de 6 verschillende scholen, waren in hotel de la Promenade bijeengekomen; de kleinsten vergezeld door „moeder". De zaal maakte een feestelijken indruk en was keurig met dennengroen versierd.

De goede Sint was ter ontvangst aanwezig in een schitterend gewaad, vergezeld van Piet, die eveneens keurig was uitgedost. Enkele kleine stouterds werden voor het front geroepen en ontvingen een berisping, terwijl Pieterman geducht z'n tanden liet zien. Na beterschap beloofd te hebben keerden zij naar hun plaats terug met een zucht van verlichting.

Daarna begon Piet met milde hand allerlei lekkers rond te strooien, waarna een enorme grabbelpartij ontstond, onder luid gejubel! Toen het laatste stukje was opgeraapt werden uit volle borst liedjes gezongen, aan de piano begeleid door kam.ske v. d. Wal.

Toen begon de uitdeeling van geschenken en werden limonade en versnaperingen rondgedeeld. Er werd nog een bijzonder mooie pop verloot, vervaardigd door een 76-jarig kam.ske. Deze pop was in het bezit van een garderobe, waardoor ze zoowel een meisje als een jongen kon voorstellen. Deze viel ten deel aan het Kinderheim te Baarn, zoodat meerdere poppenmoedertjes er pleizier van kunnen hebben. Onder de jongens werd een trein verloot.

Ten slotte had de vertooning plaats van enkele kinderfilms door kam. de Ruiter.

De jeugd heeft veel genoten en keerde naar huis terug met gloeiende wangen en stralende oogen. Een alleszins geslaagd feest, waarop de N.S.V.O. met voldoening kan terugzien.

BERGEN OP ZOOM.

Op 21 December j.l. vierde de Jeugdstorm te Bergen op Zoom met medewerking van de N.S.V.O. zijn Kerstfeest, waaraan een jaarmarkt verbonden was met vele mooie en nuttige artikelen.

Het heele kringhuis was in Kersttooi.

Om 2 uur marcheerde de Jeugdstorm de zaal binnen, waar de kerstboom in feesttooi stond en wiens lichtjes brandden.

De kringleidster opende met een welkomstwoord het feest en dankte de kameraadskes voor haar harde werken en den kringleider voor de medewerking.

De Jeugdstorm zong mooie kerstliederen en droeg gedichten voor. Hierna werd aan de kinderen chocolademelk uitgereikt.

Na de rustpoos vertelde de kringleider een kerstverhaal waarnaar groot en klein met aandacht luisterden.

Het geheel was een welgeslaagde middag en een ieder ging blij naar huis.

De eenige klacht was, dat de zaal te klein bleek te zijn voor het groote aantal bezoekers!

KINDERFEEST TE BILTHOVEN

Er was weer feest bij de N.S.V.O. in Bilthoven! Ditmaal was het een kinderfeest, dat op Zaterdag 29 November des namiddags gehouden werd in het Hotel v./h. Brands.

Reeds dagen te voren hadden de kameraadskes die zich daarvoor beschikbaar gesteld hadden, het druk met het uitdeelen der toegangskaarten. Het was n.l. bekend geworden, dat dit feest niet alleen toegankelijk zou zijn voor de kinderen der N.S.B.-leden doch ook voor „andere" kinderen. Menig kind kwam dus zijn kaart halen en de opkomst beloofde groot te worden. Nu, de verwachtingen werden niet beschaamd!

Reeds bij het betreden van de zaal zag men, dat de noodige stemming er was. De kleinen zagen er feestelijk uit, getooid met grappige gekleurde mutsjes. De gezichtjes straalden! Op het podium stond de poppenkast gereed en op den achtergrond stonden tafels veelbelovend volgestapeld met geschenken. Naast de poppenkast stond een leunstoel gereed; voor wien zou die bestemd zijn?

De groepsleidster der N.S.V.O. kam.ske Pattist, begroette de kinderen hartelijk en vertelde, dat St. Nicolaas zelf zou komen. En werkelijk, daar ging de deur open en binnen trad de goede Sint, gevolgd door twee zwarte Pieten. Zij werden toegezongen door een aantal stormsters van den Nationalen Jeugdstorm. Daarna betraden zij het podium en nu zagen de kinderen ook voor wien die stoel bestemd was!

Sint Nicolaas was zeer tevreden toen bleek, dat er in 't geheel geen stoute kinderen aanwezig waren (een heel klein beetje stout mocht immers wel).

Veel werd gemeenschappelijk gezongen en ook enkele der kleinen gaven alleen een Sinterklaasliedje ten beste.

En daarna kwam de poppenkast! Iedere volwassene weet nog wel, wat dit woord in het kinderleven beteekent, welk een groote bekoring de echte Oudhollandsche poppenkast heeft.

Voor elk kind was er een geschenk, voorzien van den naam van het kind. Ook hier zullen wel de N.S.V.O.-sters een handje hebben geholpen!

Voldaan gingen de kleinen huiswaarts. En was het wonder, dat de volwassenen dubbel blij waren nu zij zoovele kleine opgetogen gezichtjes hadden gezien?

BLERICK.

Elken Donderdagavond komen de kameraadskes uit de groep Blerick bij kams.ke Niessen bij elkander om gezamenlijk te breien en te naaien voor de kinderen van minderbedeelden. Hetgeen er vervaardigd wordt, wordt gemaakt van bijeengebrachte kleedingstukken der kameraadskes.

Er heerscht steeds een zeer opgewekte en aangename stemming. Kam.ske Niessen vergast de kam.skes trouw op een kopje koffie, niettegenstaande de kam.skes de toegezegde lepel koffie vergeten mee te brengen.

Dat de groep Blerick zich zoo ferm zal mogen blijven weren en de N.S. V.O. in ledental zal groeien.

BOCHHOLTZ.

Groep 4 Bochholtz der N.S.V.O. had, samen met groep Simpelveld en eenige Duitsche gasten, op tweeden Kerstdag een gezellige bijeenkomst in de zaal van kameraad Lindelauf.

Om vijf uur namen de feestelijkheden een aanvang. De Kerstman verscheen in al zijn waardigheid, met alle mogelijke vermaningen voor den Jeugdstorm en de overige jeugd en deelde verrassingen uit.

In den loop van den avond werden loten verkocht, waarop later een heel groote peperkoekman werd verloot. Ook de grabbelmand werd een groot succes. Het meest aantrekkelijke van den avond was wel een groote worst die „geveild" werd. Zeer veel liefhebbers schenen er voor die worst te bestaan, want deze bracht binnen een half uur niet minder dan ƒ 42.— op.

Verder werd de avond gevuld met voordracht en zang.

DEN BOSCH.

De kring den Bosch van de N.S.V.O. organiseerde op Zondag 30 November 1941 zijn eerste jaarmarkt.

Er was veel belangstelling voor de te koop aangeboden fraaie en nuttige handwerken, die door de leden zelf vervaardigd waren, en deze gingen dan ook vlot van de hand.

Ook de vele aanwezige attracties trokken veel bezoekers. Deze eerste jaarmarkt mag dan ook als zeer geslaagd worden beschouwd.

GESLAAGDE N.S.V.O.-MARKT TE EDE.

In goede saamhoorigheid zijn de kameraadskes aan het werk getogen voor de jaarmarkt. Hoewel de kring klein in aantal leden is, was toch een groot deel daarvan bereid zich voor dit sociale werk te geven.

In het zaaltje van Maranatha te Ede waren op 28 November 's morgens vele keurige werkstukken uitgestald, die getuigden van de liefde, waarmee de kameraadskes dit werk verricht hadden, hetgeen vooral hierom dankbaar moet worden gewaardeerd, omdat de meesten door haar taak als huisvrouw en moeder gewoonlijk genoeg te doen hebben, waarbij dan bovendien de moeilijkheid komt voor het verkrijgen van grondstoffen.

De tentoonstelling werd om 2 uur geopend door de kringvrouw en de vele bezoekers en bezoeksters kochten vlot. Kameraadskes uit Arnhem, Veenendaal, Wageningen, Lunteren, Harskamp en uit Ede zelf lieten zich niet onbetuigd. Zoo verliep ook de tweede dag, waarop 's avonds nog verlotingen plaats vonden.

Het bruto bedrag in deze twee dagen beliep de som van ƒ 290.10, voorwaar een mooi resultaat, waarop zij die hunne krachten gaven met genoegen kunnen terugzien.

GRONINGEN.

Op Dinsdag 22 December j.l. vierde de N.S.V.O. te Groningen Kerstavond. Het zacht flikkerend kaarsenlicht bracht al dadelijk een stemmige sfeer onder de aanwezigen, die in grooten getale waren opgekomen.

Kam. Sterenberg vertelde een Kerstverhaal naar het boek „Het Kindeke Jezus in Vlaanderen" door Felix Timmermans. Enkele N.S.V.O.-jongeren voerden een toepasselijk tooneelstukje op.

Vóór de rustpoos bracht de districtsleidster, kam.ske Bakker-Braamse, in herinnering, datgene wat in het afgeloopen jaar door de N.S. V.O. tot stand was gebracht, maar ook wekte zij allen op mede te helpen aan het sociale werk dat nu in het bijzonder door de N.S.V.O. verricht moet worden, en niet aan een bepaald groepje moet worden overgelaten. Een ieder kan wel **iets** doen!

De kringleidster, kam.ske Wolthuis-van Elten, onder wier leiding het geheel stond, sloot met enkele dankwoorden aan medewerkers (sters) dezen zeer geslaagden avond.

JAARMARKT DER N.S.V.O. TE DEN HAAG.

Op 21 November hield de N.S. V.O. te Den Haag haar traditioneele jaarmarkt.

Vele genoodigden, onder wie ook kam. van Haersolte, gemachtigde van den Leider voor Zuid-Holland, toonden hun belangstelling.

Uit Amsterdam zagen wij kam.ske Couzy, als vertegenwoordigster der landelijk leidster; van de Deutsche Frauenschaft, de landelijk leidster in Nederland Frau de la Fontaine.

Ter inleiding sprak de districtsleidster, kam.ske van de Water.

Daarop opende kam. van Haersolthe met een korte toespraak de jaarmarkt. Hij bracht hulde aan alle kameraadskes, in het bijzonder aan de districtsleidster, onder wier leiding deze jaarmarkt, ondanks moeilijke omstandigheden, tot stand kon komen. De N.S.V.O. groeit gestadig, gezien het feit, dat zij het eerste jaar 600 leden telde en dit getal binnen 2 jaar had verviervoudigd.

De Jaarmarkt bood een stemmigen aanblik. Naast het portret van den Leider zagen wij een mooie foto van de landelijk leidster, kam.ske de Ruiter.

Behalve keurig brei- en handwerk, galanterie-artikelen e.a., viel ons de tafel „Volksche Kunst" op.

De propagandatafel had het zeer druk en de tafel met „wie breit er mee voor het Oostfront", waar men wol kon meekrijgen om thuis te breien, leverde een gunstig resultaat op.

(zie vervolg pag. 11)

WERKENDE VROUWEN

Wat een man er over schrijft

Het is mogelijk, dat voor mannen een vrouwenblad verboden terrein is, maar uit ervaring weet ik, dat mannen toch wel graag lezen wat vrouwen onder elkaar opdisschen. Zou dan ook niet eens een man een stem in het kapittel mogen hebben? Meen niet, dat ik dit zoo bescheiden vraag, omdat ik — als man — mijn voet al tusschen de deur heb, om „werkende vrouwen" te vertellen, hoe zij haar gezin verwaarloozen, de biefstuk nog in het papier op de piano laten liggen en aan onze kleeren niet eerder een onregelmatigheid ontdekken dan wanneer al onze vrienden al weten, dat er geen knoop meer aan ons colbertje zit. Dat zijn zoo de „mannelijke" opvattingen over werkende vrouwen.

Nu moet ik zeggen, dat het type àls type me niet aanstaat. Het is het soort vrouw met de hoekige bewegingen, met een stekende minachting voor sexegenooten, die „verf" op haar gezicht smeren; het is de vrouw, wie men op kilometers afstand haar zelfstandigheid aanziet. Ze past in het Londen omstreeks 1900: de „suffragette", die verwoed met een paraplu op een vergadering protesteerde en de politie in het gezicht schramde.

Zoo'n vermannelijkte vrouw is voor mijn gevoel even erg als het verwijfde gigolo-type bij den man — u kent ze wel: met een snorretje als een rattestaart en een voorkeur voor donzige jassen en parfum op hun wenkbrauwen. Mag ik zeggen, dat ze om te ranselen zijn . . . ? Ze zouden vermoedelijk „sorry" zeggen, als ik het deed.

Volgens mij is het zooiets als modern bijgeloof te meenen, dat zulke man-vrouwen dezelfde zijn als „werkende vrouwen". Er is hier voor de vrouw in het algemeen eerherstel noodig, vooral nu — in dezen oorlogstijd, wanneer wij er ons rekenschap van geven, dat duizenden vrouwen, terwijl haar mannen aan het front zijn, méér doen dan bedden-opmaken en potje-koken. Het is dwaasheid, een vrouw om haar „huishoudelijken" aanleg te prijzen, wanneer ze zoo graag op drukke middagen in de stad nieuw eetgerei aanschaft, op goedkoope „couponnetjes" voor een jurk of een vestje jaagt, eigenhandig het recept voor een nieuw toetje probeert en verder de kinders overhoort. De arbeidersvrouw, die haar levenslustig kroost knap in de kleeren houdt en met de rantsoenen weet te woekeren, mogen wij als toonbeeld van huisvrouwelijke deugd eerder op een voetstuk zetten, al zou ze bij zoo'n hulde hevig tegenstribbelen.

Even dwaas is het, om de dames, die zich voor het huishouden te goed achten en daarom maar ergens op een kantoor ronddwarrelen, tot de werkende vrouwen te rekenen. Alvorens te kunnen waardeeren, moeten wij de gezinsomstandigheden en bovendien het karakter van de vrouw zelf kennen. Maar dan zal er vaak reden te over voor onze waardeering zijn, omdat de vrouw, die zich — als goed kameraad van den man — door het leven slaat, daarmee evenzeer een offer brengt aan persoonlijke genoegens als welke man ook.

Nu is werkelijke levensernst de kunst, om in ons werk en in alles wat nu eenmaal moet worden gedaan, vreugde te beleven en ook van die vreugde te kunnen meedeelen aan anderen, die geneigd zijn, hun werk eenigszins ontstemd als „onvermijdelijk" te beschouwen. Werkende vrouwen, die haar levenslust behouden en in haar werk in elk opzicht haar persoonlijke gaven als vrouw tot bloei weten te brengen, mogen wij dankbaar zijn — niet slechts om datgene wat zij voor haar gezin over hebben, maar ook om alles waarmee ze het leven van ons volk verrijken.

Jarenlang is er in alle toonaarden geschreven over de vrouw, voor wie in sociaal opzicht practisch elke vorm van arbeid toegankelijk moest zijn. Dat heeft ons aan het begin en aan het eind van elken werkdag de volle treinen met fabrieksmeisjes gebracht: de massa-uitbuiting van bleeke, vroegrijpe en slecht-opgevoede volkskinderen. Dat heeft onze jongemannen werkloos gemaakt, omdat vrouwelijke werkkrachten — naar democratischen maatstaf — nu eenmaal veel goedkooper uitkwamen. Dat was de onderwerping aan de machine: niet alleen van den man, maar ook nog van de vrouw en van den onvolwassene. Wij hebben die euvelen leeren kennen en wijzen ze af voor den komenden tijd; wij willen sociale gerechtigheid en dus het arbeidersgeluk.

En ook hebben wij in de achter ons liggende jaren de vrouwen leeren kennen, die — terzelfdertijd dat duizenden voor de stempelkantoren in de rij stonden — ergens als secretaresse of als een of andere „-trice" in een paar maanden een extra-bontjas verdienden, terwijl de echtgenoot, soms zelfs als ambtenaar, een meer dan behoorlijk inkomen genoot. Het waren de beruchte cumulatie-verschijnselen, verdeeld over man en vrouw samen . . .

Maar daarmee zetten wij de werkende vrouwen nog niet aan den kant. In de eerste plaats al niet bij de typisch vrouwelijke beroepen: verpleegster, analyste, steno-typiste, winkeljuffrouw, kamermeisje, enz. Evenmin willen wij de gezellige tante uit de krantenkiosk verjagen of de juffrouw van de garderobe. En zeker willen wij de vrouw niet missen bij het onderwijs, evenmin trouwens als in de sport, de mode, den tuinaanleg, de journalistiek en de wetenschap.

Er zal echter bij de beroepskeuze een andere beoordeeling moeten komen dan de vraag of pa wel geld heeft en de dochter dus kan studeeren, zooals ze ook tennist of roeit. Maar datzelfde geldt voor zoonlief. Dat voor bepaalde beroepen de mannen altijd nog ver in de meerderheid zullen blijven, is duidelijk; de echte vrouw voelt zich niet aangetrokken — een enkele uitzondering daargelaten — tot beroepen, die geestelijk als lichamelijk mannelijke kracht vergen. Is onze opvoeding goed, dan komt dit vanzelf — na de periode van rare evoluties op alle gebied — heusch wel in orde. Zijn wij — man èn vrouw — ons weer dieper bewust van onze natuur, trachten wij weer onszelf te worden, dan zullen wij intuïtief en niet uit aanstellerij grijpen naar de werktuigen, die ons het beste liggen.

Verouderd is het vooroordeel, dat een jonge, wilskrachtige vrouw den hamer niet zou mogen opnemen om te beeldhouwen, maar evenzeer verouderd is dat andere vooroordeel, waarbij de meisjes zich maar met verstelwerk en pannekoeken-bakken moeten bezighouden.

LANGE PIER.

HALFWEG-ZWANENBURG.

Eersten Kerstdagmiddag vierden de kameraadskes van groep Halfweg-Zwanenburg een Kerstfeest voor de kinderen.

Om drie uur straalde de mooi versierde boom en vijf en dertig kindermonden zongen onder begeleiding van viool en piano het aloude Kerstlied Stille Nacht. Daarna werden spelletjes gespeeld en de meisjes en jongens onthaald op versnaperingen.

Bij het naar huis gaan kregen alle kinderen nog een geschenkje mede, ook voor hen, die niet konden komen.

Naar de vroolijke gezichten der kinderen te oordeelen kan de N.S. V.O. groep Halfweg-Zwanenburg op een zeer geslaagden middag terugzien.

HEERLEN.

Op 20 en 21 December j.l. hebben de groepen Hoensbroek en Brunssum een jaarmarkt gehouden. De jaarmarkten waren zeer goed verzorgd en werden dan ook een daverend succes.

De kameraadskes, die elke week trouw bij elkaar komen, hadden dan ook flink hun best bedaan om op deze jaarmarkten zoo goed mogelijk voor den dag te komen. Fraaie handwerken en allerlei nuttige artikelen, als sokken, kindersokjes, kinderkleertjes, babygoed enz. waren vervaardigd.

De jaarmarkten mochten zich in een druk bezoek verheugen en alle artikelen werden vlot uitverkocht.

Door deze goed geslaagde jaarmarkten is de kas van Sociale Zorg weer wat zwaarder geworden, zoodat ook de armere kameraden een prettig Kerstfeest hadden!

HELMOND.

Zondag 21 December j.l. organiseerde de Groep Helmond der N.S. V.O., met medewerking van den Nationalen Jeugdstorm, een Kerstmiddag. Ongeveer 300 kinderen zaten aan de lange witgedekte tafels, die met dennengroen en kaarsen versierd waren, terwijl ouders en belangstellenden aan de zijkanten der zaal hadden plaats genomen.

Met zang door den Jeugdstorm werd de middag geopend, waarna een indrukwekkende Midwinterzonnewende-viering volgde, waarbij de geheele Streek Helmond in spreekkoorvorm meewerkte. Het programma bevatte verder zang, tooneel en dans door de Stormsters en Stormers, afgewisseld met film, waardoor de aandacht der aanwezigen werd geboeid.

Voor de kinderen volgde in de rustpoos een heerlijke tractatie op kerstgebak en dampende chocolade, klaargemaakt en rondgedeeld door de kameraadskes van de N.S.V.O. Er werd gesmuld!!

Na de rustpoos was wel het hoogtepunt van den middag, de komst van den Kerstman, die vermaningen maar toch ook geschenken ronddeelde en tot slot een kerstverhaal vertelde.

Op 22, 23 en 24 November j.l. hield de groep Helmond een jaarmarkt, waarop ten bate van de Sociale zorg vele mooie en nuttige door de kameraadskes vervaardigde handwerken werden verkocht. De opbrengst was meer dan bevredigend.

Als bijzonderheid zij nog vermeld, dat er in den loop van het afgeloopen jaar in totaal 164 stuks handwerken door een twintigtal kameraakskes werd vervaardigd. Dát is werken!

HEMMEN.

Op Zondag 21 December hield de Jeugdstorm te Hemmen in samenwerking met de N.S.V.O. in 't Tolhuis Kerstfeest.

De zaal was aardig versierd en ook ontbrak de kerstboom niet.

Na samenzang bracht de Jeugdstorm enkele kerstliederen ten gehoore. Na de kerstvertelling, die een aandachtig gehoor had, werden versnaperingen en anijsmelk rondgediend. Ook mogen wij de appels, door een kameraad afgestaan, niet vergeten.

Daarna kwam het groote moment: de geschenkjes, die allen aardig waren verpakt. Zelfs de kleine broertjes en zusjes, die mee mochten komen, kregen een verrassing.

Nadat door vaandrig den Dunnen een dankwoord was gesproken tot alle kameraden(skes) voor hun aanwezigheid en samenwerking, werd besloten met samenzang.

Een welgeslaagd eerste Kerstfeest in Hemmen.

MAASTRICHT.

Op 7 December vond in de zaal van de Victoria-Taverne hier ter stede het St. Nicolaasfeest plaats der Maastrichtsche N.S.V.O.

Moeite noch kosten zijn gespaard gebleven, om dit kinderfeest zoo luisterrijk en aantrekklijk mogelijk te maken.

Temidden van ruim 400 kinderen en ouders verscheen de Sint in vol ornaat, vergezeld van zijn zwarte Pieten.

St. Nicolaas hield een pakkende toespraak, waarna hij den aanwezigen zijn zegen gaf, om daarna een begin te maken met de uitdeeling der talrijke prachtige, nuttige geschenken.

De kinderen waren in een echt blijde stemming en togen zeer voldaan huiswaarts.

NIJMEGEN.

Ook dit jaar was er weer een Kerstfeest, dat de N.S.V.O. aan de leden der N.S.B. aanbood.

23 December, 's middags, waren de kinderen uitgenoodigd om dit Kerstfeest te vieren in de groote zaal der Harmonie. In een echte Kerstsfeer zijn hier de kleintjes een paar uur gezellig bezig gehouden door gezang, goocheltoeren en tractatie. De flikkerende kaarsjes, die op de versierde tafels geplaatst waren, de groote kerstboomen, gaven aan alles een sprookjesachtigen aanblik.

Des avonds bleek de zaal nog te klein voor al de kameraden en kameraadskes, die gekomen waren om dit bij uitnemendheid intieme feest samen te vieren.

In haar openingswoord gaf de kringleidster ook haar voldoening te kennen over de groote opkomst, om dit feest van het Licht samen te vieren, niet alleen in den huiselijken kring, maar ook hier, waar we ons thuisvoelen als leden van één groot gezin. In gevoelvolle woorden teekende zij den moeilijken en zwaren tijd, dien wij allen beleven; haar gedachten gingen uit naar familie en vrienden in Indië.

Voor degenen, die met verlof van het Oostfront hier waren en voor de familie van wie de vader of zoon aan het front strijdt, was er een aardige verrassing onder den kerstboom.

De avond werd doorgebracht met het zingen van ernstige en vroolijke liederen. Er werd voorgedragen en zelfs hadden de N.S.V.O.-sters het weten klaar te spelen voor kerstkransen te zorgen.

Vermeld zij nog, dat de mooie kerstversiering kameraadschappelijk werd „uitgeleend" door de Wehrmacht en de N.S. Frauenschaft!

Zendt uw verslagen direct na de bijeenkomsten in. Zeestraat 76 - Den Haag

JAARMARKT DER N.S.V.O. TE NIJMEGEN.

Op 29 en 30 November hield de N.S.V.O. te Nijmegen haar eerste welgeslaagde Jaarmarkt in de groote zaal van het nieuwe Districtshuis aan de Waldeck-Pyrmontsingel. De districtsleidster, kam.ske Strabbing, opende de Jaarmarkt. In haar rede wees spreekster op de maandenlange voorbereiding, die vaak met moeite en zorgen gepaard ging; zij wees op 't vele en nuttige, dat door de leden met groot enthousiasme was tot stand gebracht en hoopte, dat ieder op de verschillende stands „elck wat wils" zou vinden.

Een mooi smyrna-kussen was er gemaakt in de kleuren der N.S.B., dat onder de N.S.V.O.-sters zou worden verloot; alle leden hadden hieraan een paar steken gewerkt. Zij, die 't kussen won, zou dit persoonlijk aan den Leider bij zijn volgend bezoek aan Nijmegen mogen aanbieden. Een verrassing was het bericht, dat een milde gever f 250.— voor de sociale zorg had geschonken!

Wat gebeurt daar? *Foto: Fotodienst N.S.B. Koopmans.*

OOSTERGOO.

Op 22 December j.l. werd door den Kring Oostergoo der N.S.V.O. in hotel „De Klanderij" te Leeuwarden het Kerstfeest op werkelijk waardige wijze gevierd, een waardigheid die aan de gezelligheid van den avond geen afbreuk deed.

In de keurig versierde zaal waren, op enkele uitzonderingen na, alle leden aanwezig. Medewerking aan dezen avond verleenden: het trio van Nimwegen (piano, viool en accordeon) en kameraad J. S. Bijlsma met declamatie.

Na het openingswoord van de kringleidster, kam.ske Steensma-Landstra, werd aan het trio de gelegenheid gegeven enkele nummers ten beste te geven, waarna kam. Bijlsma de aanwezigen op enkele gedichten onthaalde. Een trio van kam.skes gaf op verdienstelijke wijze enkele zangnummertjes ten beste.

De uitwisseling van de kerstgeschenken voor de kinderen en versnaperingen bracht stemming.

Te elf uur moesten de lichtjes van den kerstboom worden gedoofd.

De kringleidster eindigde met een Friesch gedicht.

Voor den kring „Oostergoo" is het een zeer geslaagde avond geworden waarvoor aan de medewerkenden een woord van hartelijken dank.

Goed zoo N.S.V.O.-sters. Een drietal goed geslaagde avonden, een stijgend ledental en bovenal een goede geest onder de leden onderling en daarmede het nieuwe jaar 1942 in.

HET EENJARIG BESTAAN DER N.S.V.O. TE OUDEWATER.

Op 11 December 1941 is het één jaar geleden, dat de N.S.V.O. in Oudewater begonnen is met haar groote sociale werk.

Mogen alle vrouwen van Oudewater en omstreken zich in de toekomst bij ons aansluiten en met ons werken om een plaats te veroveren in het **nieuwe Europa.**

Laten wij toch de handen ineen slaan volksgenooten, de **nieuwe tijd** komt toch, die is niet meer tegen te houden.

Verknoei Uw zoo kostbaren tijd niet om Pro dit of Pro dat te zijn, maar vraag U zelf eerst af **ben ik wel pro het eigen Volk?**

Laten we niet gaan zitten wachten wat de een of ander ons brengen zal, maar zelf de handen aan den ploeg slaan, eerst dan zullen wij pas onze rechten kunnen doen gelden.

Vrouwelijke volksgenooten sluit U allen aan bij Uw plaatselijke N.S.V.O.

POORTUGAAL.

Op 17 December j.l. hield district 25 der N.S.V.O. een zeer goed bezochte bijeenkomst in „Het Wapen van Poortugaal" te Poortugaal.

De groepen Rhoon en Poortugaal, die reeds eerder aanwezig waren, wachtten de komst van de kameraadskes van Voorne en Putten af, onder het zingen van N.S.V.O.-liederen, zoodat al spoedig een prettige stemming heerschte.

De districtsleidster, kam.ske Dobbelaar, opende de bijeenkomst en leidde de spreekster, kam.ske Gorris-Spruitenburg in.

Kam.ske Gorris zette op prettige wijze het doel van de te geven moedercursussen uiteen en wekte de kameraadskes op deze cursussen te volgen. Ook legde spreekster nog eens den nadruk op het nationaal-socialistische beginsel van het zich geven en offeren voor de Nederlandsche Volksgemeenschap.

Kam.ske Gorris vertelde ons nog iets over haar verblijf in Duitschland, waar de Duitsche vrouwen en moeders niet alleen opgewekt en zonder klagen de haar opgelegde taak vervullen om in fabrieken en werkplaatsen de mannen te vervangen die aan het front staan, maar ook na haar dagtaak nog werk thuis te doen vinden. Ook de vrouwen die niet in staat zijn in de fabriek te werken, arbeiden toch nog op alle mogelijke manieren mede om hulp te bieden, waar die noodig is.

Intusschen was het tijd geworden voor de kameraadskes van Voorne en Putten om de stoomtram weer op te zoeken en werd de bijeenkomst besloten.

Mogen ook hier zich vele kameraadskes opgeven voor de moedercursussen!

SOEST.

Op 6 December j.l. organiseerde de N.S.V.O. groep 40, in samenwerking met den nationalen jeugdstorm, een welgeslaagd St. Nicolaasfeest voor de jeugd.

St. Nicolaas was in hoogst eigen persoon aanwezig, vergezeld van twee zijner zwarte Pieten. Op prettige wijze onderhield de hooge gast zich met de kleinen; er waren er meer dan 220, waarvan ruim 40 pct. kinderen van „buitenstaanders"!

Er werd, tot groote vreugde van allen, speelgoed uitgereikt en . . . taai-taai, borstplaat en limonade.

Door de goede medewerking der N.S.V.O.-sters en het kader van den N.J.S. kon dit feest tot een groot succes worden.

UTRECHT.

Op 24 November werd de Jaarmarkt der N.S.V.O. Afd. Utrecht onder groote belangstelling geopend. Reeds lang tevoren was de groote zaal van het kringhuis geheel gevuld.

De districtsleidster, kam.ske Groenewold, heette in haar openingswoord alle aanwezigen hartelijk welkom.

Zij wees er op, dat dit de eerste jaarmarkt was, nadat de Sociale Zorg bij de N.S.V.O. was ondergebracht. De Sociale Zorg is een zeer belangrijk onderdeel; gezorgd moet worden, dat nimmer van een „bedeeling" sprake kan zijn, maar steeds, zooals de naam reeds zegt, moet het „zorgen" zijn. Op het oogenblik beoogt zij nog slechts hulp voor onze kameraden, op den duur echter, wanneer de Sociale Zorg bij den Nederlandschen Volksdienst zal zijn ondergebracht, zullen alle volksgenooten, die zulks noodig hebben, geholpen worden. De N.V.D. zal te allen tijde op onze steun en medewerking kunnen rekenen.

Na deze openingswoorden werd er een ware aanval op de verschillende tafels gedaan. De verkoopsters kwamen handen te kort om alle kamera-

den te helpen. De wollen goederen, als truien, bivakmutsen, sokken enz. werden niet in den verkoop gebracht, doch zijn bestemd voor onze jongens aan het front, terwijl ook het babygoed bewaard blijft voor gevallen, waarin het noodig kan zijn.

De opbrengst overtrof alle verwachtingen.

Op 22 December j.l. hield de N.S.V.O., kring Utrecht, in een der bovenzalen van het N.V. Huis een kinderkerstfeest, dat door bijna 400 kinderen werd bezocht.

De zaal was stemmig versierd met dennengroen en in den hoek stond een, geheel in wit en zilver gehouden, kerstboom met vele schitterende kaarsjes.

Het N.J.S.-stormsters-koortje verleende medewerking door het zingen van eenige liederen; een der N.S.V.O.-vrouwen las een kerstverhaal voor; een viertal kameraadskes gaf een poppenkastvertooning met een kerstverhaal.

Ook de materieele zijde werd niet vergeten. De kinderen werden onthaald op versnaperingen en melkchocolade, terwijl allen een gevulden koek, een appel en een trosje druiven kregen. Aan het einde van het feest kreeg ieder een geschenk en een zakje toffees mee naar huis.

In de eetzaal van het N.V. Huis hield de N.S.V.O. kring Utrecht voor het eerst in groot verband haar Midwinterviering.

Ongeveer 180 kameraadskes waren aanwezig.

Nadat de kringleidster de Duitsche gasten begroet en de bijeenkomst had geopend, zong het N.S.V.O.-vrouwenkoor, onder leiding van Piet Hespe „Mijn Land". Terwijl de kaarsen werden ontstoken, spraken enkele kameraadskes een zonnewendespreuk uit.

Nadat gezamenlijk het „Wilt heden nu treden" was gezongen, werd een korte inleiding gehouden over Midwinter, Zonnewende en Kerstmis; de kerstverhalen „Joelnacht" en „'t Teeken van den Hemel" werden verteld. Er was zang van kam.ske van Tol en het N.S.V.O.-koor.

Aan het slot werd gezamenlijk gezongen „Dankt, dankt nu allen God".

TILBURG.

Op 22 November j.l. hield de N.S.V.O. kring Tilburg in een der zalen van den Stadsschouwburg, onder enorme belangstelling, ook van de zijde der N.S.D.A.P., haar eerste jaarmarkt ten bate van Sociale Zorg.

Twee kramen met door de vrouwen en meisjes zelf vervaardigde handwerken als: dames- en kinderkleeding, gebreide goederen, kunstbreiwerk, luxe-artikelen in leder enz., vielen bijzonder op.

Een zeer bijzonderen aanblik toonde ook de stand „Eeuwig levende teekens"; hier waren prachtige handwerken in runerelief te bewonderen, een en ander werd dan ook vlot verkocht.

De N.S.V.O. Tilburg kan haar eerste Jaarmarkt als zeer geslaagd beschouwen en het resultaat van veel arbeid komt tot uiting in een aanzienlijk bedrag dat in de kas van Sociale Zorg kan worden gestort.

VENLO.

De N.S.V.O. Kring Venlo, hield op 27 November j.l. een vergadering.

Als spreker trad op kameraad Schippers van het N.V.V., die in een korte maar krachtige rede een uiteenzetting gaf over de plichten van N.S.V.O. tegenover W.H.N. en het verband met den Ned. Volksdienst. Hij wees den kam.skes op hun taak ten opzichte van deze beide instellingen.

Wij hopen van harte, dat de woorden van kameraad Schippers er toe zullen hebben bijgedragen, dat de kam.skes in grooten getale aanwezig zullen zijn om te collecteeren voor de a.s. winterhulpinzameling.

Aangekondigd werd door de kringleidster kams.ke Brouwer-Schippers, dat de N.S.V.O. zich voorstelt tegen het voorjaar een jaarmarkt te houden, en verzocht de kam.skes vooral flink mede te werken, zoodat deze jaarmarkt heel wat zal opbrengen!

Na enkele rondvragen en dank gebracht te hebben aan kameraad Schippers werd de vergadering besloten met het zingen van het zesde couplet van het Wilhelmus.

JAARMARKT TE WINSCHOTEN.

Op 29 en 30 November werd de N.S.V.O.-Jaarmarkt in Winschoten gehouden. Zeer veel nuttige en fraaie handwerken, door de kameraadskes zelf gemaakt, werden ten verkoop aangeboden. Voor de verschillende attracties als schiettent, sjoelbak, rad van avontuur enz. waren door leden en niet-leden mooie en ook practische geschenken gegeven.

Een der kameraadskes had 2 poppen aangekleed, één in de uniform van W.A.-man, de andere als jeugdstormster. Zooals begrijpelijk trokken deze beide poppen veel belangstelling. De bedoeling was van deze poppen den naam te raden.

ZEIST.

Op 18 en 19 December j.l. werd door de groep Zeist der N.S.V.O. een zeer druk bezochte jaarmarkt gehouden, waarop door kameraadskes vervaardigde en beschikbaar gestelde practische handwerk- en gebruiksvoorwerpen werden verkocht. Het resultaat van deze markt, welke door de Districtsleidster werd geopend, is een ware genoegdoening geweest voor de kameraadskes, die zoo veel moeite hadden gedaan om dit al tot stand te brengen.

Het geheel had een prettig en vlot verloop, de verkoop aan de fleurige kramen en de belangstelling voor de verschillende vermakelijkheden hebben de verwachtingen niet teleurgesteld. Een en ander is een bewijs, dat het werk der N.S.V.O. meer en meer wordt begrepen.

De kameraadskes gaan nu weer opgewekt verder op den ingeslagen weg, want aan de kas der Sociale Zorg en N.S.V.O. worden hooge eischen gesteld en de bodem daarvan mag niet te zien komen.

De opbrengst van de markt bedroeg ruim *f* 1000.—.

Dàt gebeurde er. De kleine meid op de foto van de pagina hiernaast keek naar de Sinterklaasopvoering, welke door de N.S.V.O. te Meerssen werd georganiseerd.

Foto: Fotodienst N.S.B. Koopmans.

De bekeering van Jan Bergsma

door MARGOT WARNSINCK

Jan Bergsma stond voor het raam van zijn kamer en staarde doelloos uit over de stille straat. Het vlotte niet erg met de studie. Den eenen dag ging het nu eenmaal beter dan den anderen. En vandaag wilde het heelemaal niet. Hij stopte een pijp, liep een beetje om de tafel en ging maar weer zitten. Toch nog maar weer eens probeeren.

Beneden werd gebeld.

„Ik kan het eerlijk niet missen," hoorde hij zijn kostjuffrouw zeggen, en een jonge stem zei royaal terug: „Nou, dan moet u het niet doen, juffrouw."

„Nee, het spijt me wel. Maar-e, als u even naar boven wilt gaan — ik heb een huurder, misschien dat diè . . ."

„O, graag," klonk het weer, en Bergsma hoorde vlugge voetstappen naar boven komen. Geërgerd keek hij naar de deur. Er werd geklopt.

„Ja," zei hij kort en onwillig, en het klonk bijna als „nee".

Op den drempel stond een meisje van zijn eigen leeftijd, rood-wit-blauwen band om den arm, in de hand de roode collectebus.

„Collecte Winterhulp, meneer!"

„Nee, dank u. Ik geef niet voor Duitschland."

„Vraag ik ook niet. Dit is de Nederlandsche Winterhulp."

„Kunt u mij niet wijsmaken — dag juffrouw."

„Dag meneer," zei het meisje onverstoorbaar en ging weg.

Precies een maand later kwam ze weer. Jan Bergsma merkte dezen keer op, dat ze een beetje medelijdend deed, net of ze eigenlijk met hem te doen had. En geprikkeld zei hij:

„U hoeft me niet uit te lachen!"

„Ik lach u niet uit — werkelijk niet. Ik vind het alleen een beetje — eigenaardig, dat iemand als u zoo lang aan een sprookje gelooft."

„Wat iemand als ik? En wat voor sprookje?"

Ze wees met een zwaai van haar arm naar de boeken, die door de heele kamer verspreid lagen.

„U is toch student? En zegt u me nu eens eerlijk — nee, u hoeft werkelijk niets te geven — gelooft u nu diep in uw hart, dat zooveel Nederlandsche mannen en vrouwen voor Duitschland zouden collecteeren, terwijl er hier in Nederland zooveel noodig is? En gelooft u niet, dat de bezettende macht, als ze dat wilde, op heel wat eenvoudiger manier aan heel wat meer geld kon komen?"

Jan Bergsma schokte met zijn schouders.

„We worden het toch niet eens, juffrouw."

„Nee? Nou, tot de volgende maand dan maar weer. Dag meneer."

De volgende maand moest hij aan haar denken, toen er weer nieuwe aanplakbiljetten de Kerstcollecte aankondigden. Hij betrapte er zich op, dat hij in die week bijna den geheelen dag thuis bleef, om haar niet mis te loopen. Ook had hij tot zijn ergernis moeten constateeren, dat hij bij de laatste straatcollecte naar haar had uitgekeken. Hij begreep zoo'n meisje niet. Ze zag er zoo intelligent uit, en die liet zich voor zooiets misbruiken! Het ging niet om een dubbeltje of een kwartje, dat kon ze wel krijgen, meende hij nu al, maar om het principe.

Hij stond weer voor zijn raam, toen hij haar aan den overkant zag loopen. Zijn vingers zochten al in zijn vestzak naar wat kleingeld. Eindelijk had ze den overkant afgewerkt. Ze stak over en hij verloor haar uit het oog. Maar na een half uurtje werd er gebeld en hij drukte zijn gezicht tegen het raam om de stoep te kunnen zien.

Beneden werd er iets geroepen: „Mien! d'r wordt gebeld!"

„Och, dat is die juffrouw van de Winterhulp maar. Laat maar, dan gaat ze wel weg."

Een paar minuten later werd er nog eens gebeld. Toen zag Jan Bergsma het meisje verder loopen. Even bleef hij stil voor het raam staan. Hij had wel gezien, dat er van de deuren aan den overkant ook nog al wat gesloten gebleven waren. Leuk werk was dat! Hij grinnikte een beetje ironisch, omdat hij juist nu iets had willen geven. Hij liet het kwartje weer in zijn vestjeszak glijden en wilde weer aan het werk gaan. Maar dan opeens schoof hij zijn stoel achteruit en greep zijn hoed. Op straat zag hij haar dadelijk. Ze was bijna aan het eind van de straat. Langzaam liep hij achter haar aan. Verdraaid, nu wist hij toch niet wat hij zeggen moest! Onhandig nam hij zijn hoed af.

„Hebt u ons vandaag maar eens overgeslagen?" vroeg hij.

„Nee, we slaan nooit iemand over," antwoordde ze onbevangen. „Maar er werd niet opengedaan. Dat hebben we wel meer. Dan hooren we in de gang roepen: laat maar, dat is de Winterhulp maar."

„Ik had juist wat willen geven."

„Fijn," zei ze en hield dadelijk de bus bij. „Dank u wel."

Hoewel het nu klaar was, bleef hij naast haar loopen, en onwillekeurig raakten ze aan het praten. Het meisje voelde heel goed, dat hij alleen om háár gaf, en dat was de bedoeling niet. Al spoedig waren ze dan ook weer vol vuur over de vraag: waar blijft het geld?

„Ik praat niet meer met u," zei Jan Bergsma eindelijk ongeduldig, „ik kan net zoo goed de krant lezen."

„Doet u dat dan," ried ze, en dan opeens: „Of nee, dan weet ik wat beters. Hebt u Zaterdag wat te doen? Zaterdagmiddag?"

„Nee," zei hij verbaasd.

„Mooi, dan gaat u met mij mee naar den feestmiddag van Winterhulp. Het is hier vlak bij op het plein, ik zal hier op u wachten om half drie."

Ze was weg, voor hij tegenwerpingen had kunnen maken, maar tot zijn eigen verbazing stond hij dien Zaterdag al om kwart over twee te wachten.

Snel liepen ze den korten afstand naar het Feestgebouw op het plein.

„Ik heb geen tijd om me met u te bemoeien, maar u moet me beloven, dat u niet zult wegloopen, voor het afgeloopen is. Kijkt u maar overal eens rond." Ze gaf hem een hand en liet hem alleen bij den ingang van de zaal.

Er stonden lange, gedekte tafels met smalle banken er langs. Al gauw begonnen de eerste gasten te komen: moeders en jonge meisjes met kinderen, broertjes en zusjes, die gretig en verlangend rondkeken, opgewonden roepend en springend, wuivend en lachend naar kameraadjes van de straat, die ze daar ontdekten. Langzamerhand vulden de lange banken zich; de ouderen verdwenen en Jan Bergsma, aan wien dan de een en dan de ander wat vroeg, voelde zich eenònding, omdat hij nergens iets van wist. Maar hij had beloofd te blijven.

Zijn collectante, zooals hij haar in gedachten noemde, zag hij allang niet meer, en dan kwam ze opeens met een heeleboel anderen weer te voorschijn. Ze droeg nu een witte huishoudjas, zooals de meesten en ze droegen allen ontelbare borden erwtensoep aan. Met gejuich werden ze door de kinderschaar ontvangen. Er was een muziekcorps binnengekomen, dat plaats nam op het podium en vroolijke muziek speelde. Na een pittigen marsch stond er een heer op het podium, die de kinderen vriendelijk toesprak; er was even een stilte om te bidden en toen vielen de kinderen op het eten aan. Een paar kleintjes moesten geholpen worden, maar de meesten hadden in een ommezien hun bord leeg en riepen om meer.

Onvermoeibaar liepen de dames op en neer om bordjes te vullen; toen ook de allergrootste holle-bolle-gijzen voldaan waren brak er een nieuw gejoel los en Jan Bergsma, die nog altijd vrij verloren in de drukte en het lawaai stond, keek verschrikt om. Daar werden manden vol speelgoed binnengebracht en even later begon de uitdeeling. Elk kind kreeg een kleinigheid, maar het was ontroerend te zien, hoe blij ze waren.

De muziek begon ook weer te spelen en de kinderen kregen nog koppen chocola en elk een paar koekjes, er werden liedjes gezongen en er trad een goochelaar op. Aan het eind van den middag verschenen

Een gezond volk danst!

Maar de dans moet ook gezond zijn.

Vanwege de afdeeling Vorming van het Hoofdkwartier der N.S.V.O. werd een rondreis door ons land gemaakt door kameraadske Rochat-Nieuwenhuis, die voor de N.S.V.O. een serie lezingen over den dans hield, waaraan een uurtje Volksdans onder leiding van kameraadske Knigge was verbonden.

Vele kameraadskes en ook kameraden zullen zich afvragen: Wat, moeten wij nu ook al gaan dansen? Ja, kameraden, U gaat dansen om mede te helpen aan de gezondmaking van ons Volk!

Een gezond Volk danst en heeft zijn eigen danscultuur, in de eerste plaats den volksdans en in de tweede plaats den gezelschapsdans. De danskunst en de variété-dans e.d. kunnen hier voorloopig buiten beschouwing blijven.

De geschiedenis van de menschheid is nauw verbonden met den dans. De danskunst en de dans, als eerste vorm van kunst en ontspanning van den mensch, was door alle eeuwen heen nauw verbonden aan het cultuurtijdperk. Een ontaard tijdperk bracht daarom ook een ontaarden dans. Dit komt wel heel sterk tot uiting bij den gezelschapsdans, die onder den invloed der Amerikaansche negermuziek sterk ontaardde in een chimpansee-achtig gedoe, hetwelk misschien de leer van Darwin mag bevestigen, doch door ons, nationaal-socialisten, zoo gauw mogelijk dient te worden uitgebannen. Ditzelfde geldt ten slotte voor alle ontaarde kunst, zooals de z.g. futuristische schilderkunst, de wanproducten der „moderne" architectuur, de aan-den-loopenden-band productie van anti-volksche boeken, enz.

In groot verband bezien is dit al de ontaarding onzer cultuur. Onze strijd tegen deze ontaarding zal moeten aanvangen bij de opvoeding onzer jeugd. Met de laatste is het al heel droevig gesteld in ons land. Ofschoon ons onderwijs als het duurste ter wereld bekend staat, was het daarom toch niet het beste.

Omgangsvormen en dans zijn nauw aan elkander verbonden, terwijl de beoefening van den dans de verhouding tusschen de beide seksen in natuurlijke en ongedwongen banen leidt.

Wij zullen niet kunnen wachten totdat de opvoeding van onze jeugd plaats zal hebben in volkschen geest. Reeds thans zal het onze plicht zijn op alle mogelijke wijze mede te werken aan de gezondmaking van ons Volk.

De Volksdans zal daartoe een prachtig hulpmiddel zijn. Deze eenvoudige dansvorm kan ieder zich eigen maken en het ongedwongen jolijt, dat het kenmerk is van een gezonden volksdans zal er zeer zeker toe bijdragen, dat de volksgenooten meer de beschaafde omgangsvormen in acht zullen nemen en dat zij elkander beter zullen leeren kennen en waardeeren.

Organisatorisch gesproken zou de propaganda voor een gezonden volksdans en voor een goeden gezelschapsdans uit dienen te gaan van het Departement van Volksvoorlichting en Kunsten en inderdaad is een afdeeling Volksdans gesticht en een vakgroep van gezelschapsdansleeraren, welke beiden deel uitmaken van het Theatergilde der Nederlandsche Cultuurkamer.

In samenwerking met de N.S.V.O. zal er een begin worden gemaakt met de propaganda voor goeden dans, in het bijzonder voor volksdans.

Een gezond Volk danst!

Wij, nationaal-socialisten arbeiden aan de gezondmaking van ons Volk. Ook de dans in den goeden, dat is gezonden stijl, zal hierin een groote rol vervullen.

W. BOSBOOM,

Dansleeraar en Balletmeester.

---

de ouderen weer om de kinderen af te halen en daar was opeens ook zijn collectante weer naast hem.

„En?" vroeg ze. „Hebt u genoten? Dit is nu een feest voor de kinderen, maar wij kennen al de gezinnen, waar ze vandaan komen. Deze kinderen hebben veel meer noodig dan een bord soep en een paar koekjes, dat begrijpt u ook wel. Gaat u ook eens een middag mee op huisbezoek, als we bonnen brengen, die de vrouwen in de winkels als betaalmiddel kunnen geven, als we de menschen kunnen helpen met het aanschaffen van dekens of pannen, nieuwe stoelen of een kachel. Dat is nog heel wat anders dan wat u hier gezien hebt. Doet u het?"

„Nee," zei Bergsma, „dat geloof ik allemaal wel, en dat is niks voor mij. Maar geeft u mij volgende maand ook maar een bus, collecteeren kan ik wèl, en geloof maar, dat ik wat ophaal!"

BOEKBESPEKING.

Het huis van Licht en Schaduw. - Moeder Geerte, door H. J. van Nijnatten-Doffegnies. Uitgave: Uitg.-Mij. C. A. J. van Dishoeck, Bussum.

Twee boeken, welke elkaar opvolgen, doch geheel op zichzelf staan.

Het zijn geen nieuwe uitgaven, waaraan wij in deze kolommen de aandacht wijden. Reeds enkele jaren terug zijn ze verschenen.

Dat wij er hier nog eens op terugkomen, behoeft geen verwondering te wekken.

Deze beide boeken vonden destijds weinig onthaal in de groote pers. Na lezing zal men zich afvragen: waarom niet? Het betreft hier immers zuivere, echt-volksche werken, zooals wij ze de laatste jaren zelden onder oogen kregen.

Een witte raaf onder al de zwarte, welke in de stervensuren eener verworden democratie hun vleugels wijd uit konden slaan.

Men besteedde liever zijn krantenkolommen aan de femelende ophemelarij van hen, die het volk rauwe, onverteerbare, kwalijk riekende kost brachten!

In het „Huis van Licht en Schaduw" leven wij zelve naast de boerendochter Geerte van de Voskule. Wij strijden met deze onverwoestbare dochter onzer lage landen om het behoud der hoeve. De reinheid, de arbeidzaamheid, het groote Godsvertrouwen, dat deze jonge vrouw in zich om draagt, doet ons doorstroomen van nieuwen moed en nieuwen arbeidsijver.

Ook later, wanneer zij „moeder Geerte" is geworden, heft zij ons steeds en steeds weer op en draagt ons door haar vrije ziel naar oneindige hoogten.

Geerte beheerscht met haar sterk karakter deze boeken. Zij is de verpersoonlijking van de echte Nederlandsche vrouw uit de bodemverbonden geslachten. Haar liefde tot den bodem, het vee, de hoeve, zij doen menigeen beschaamd de oogen neerslaan.

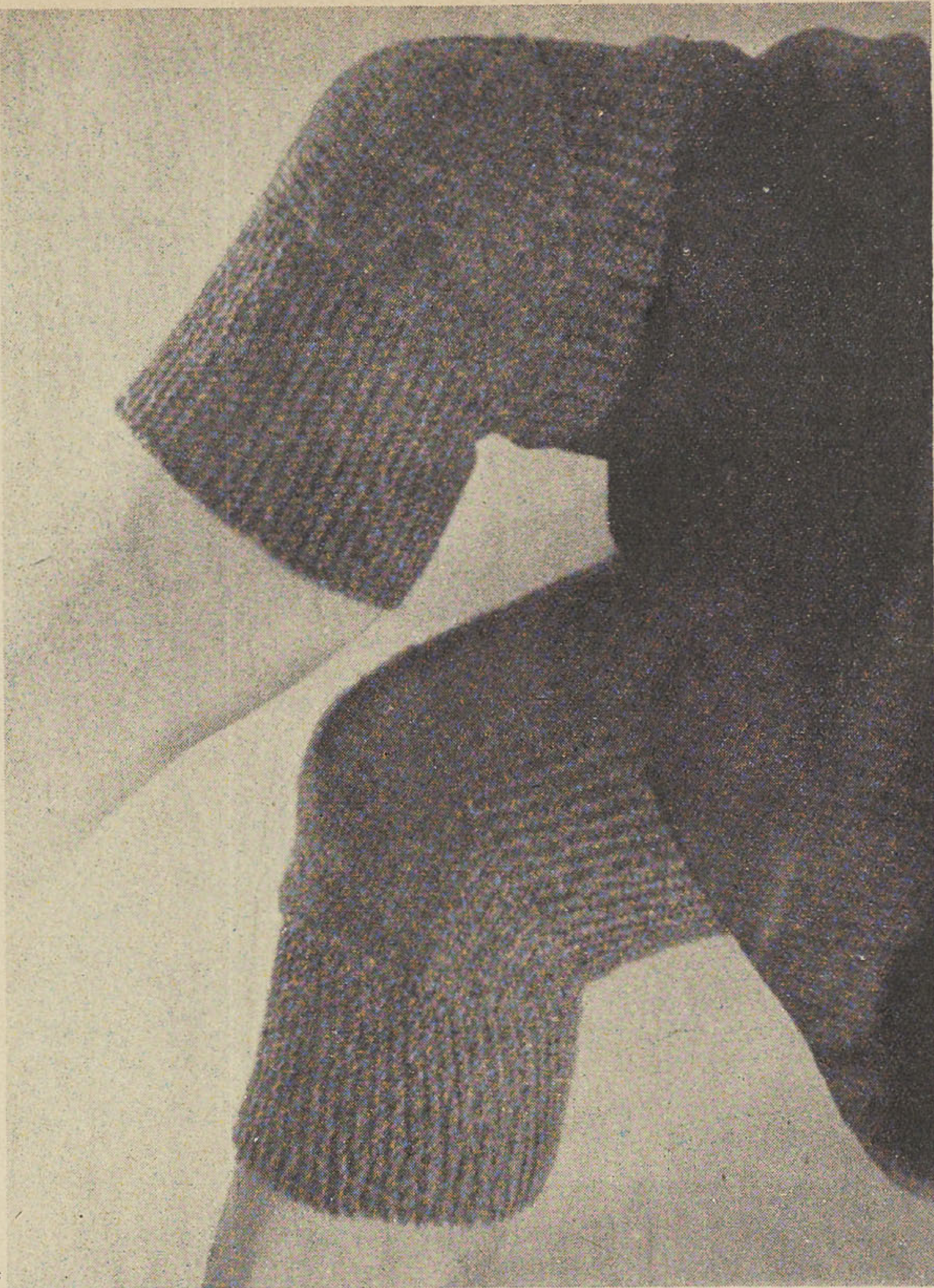
Dit boek is arbeid en leven. Steeds weer doortintelt ons bij het lezen de ware arbeidsvreugde, de moed tot opnieuw beginnen.

Zie — zùlke boeken kunnen wij niet anders dan warm aanbevelen. Zij geven ons iets mede.

Het is ons niet bekend wat de schrijfster is. Het is voor ons voldoende te kunnen zeggen: hier heeft u zuiver nationaal-socialistische boeken.

te L.

Een eenvoudig breipatroon voor een nuttig kleedingstuk

KNIEWARMER

Benoodigd materiaal: ca. 35 gr. grijze kousenwol, 2 breipennen no. 2½.

Opzetten 52 steken.

1e—6e pen: recht.

7e pen: 26 st. recht, 1 st. meerderen, 1 recht, 1 st. meerderen, 25 recht.

8e pen: 25 st. recht, 4 averecht, 25 recht.

9e pen: 26 recht, 1 st. meerderen, 1 recht, 1 st. meerderen, 25 recht.

10e pen: 25 recht, 6 averecht, 25 recht.

11e pen: 26 recht, 1 st. meerderen, 5 st. recht, 1 st. meerderen, 25 recht.

12e pen: 25 recht, 8 averecht, 25 recht

enz., steeds meerderen tot er 32 averecht zijn, dan in elke 2e pen de 2 eerste en 2 laatste st. van de averechte steken tezamen breien tot 52 steken. Nog 6 pennen recht en afkanten.

Foto: I.P. & R.S.

Nuttige wenken voor de huisvrouw

Zorg voor de kousen.

Nieuwe kousen moeten vóór het gebruik steeds gewasschen worden of eenige uren in lauw water met azijn gezet, daarna uitgespoeld. Men wringt ze nimmer, doch drukt ze uit in een handdoek en hangt ze daarna op een schaduwrijke plaats buiten te drogen.

Gummikousen, die meermalen op doktersadvies gedragen moeten worden en waar we in dezen tijd bijzonder zuinig op moeten zijn, maakt men schoon aan binnen- en buitenzijde met vetvrije poeder.

Zijden kousen houden zich lang goed, mits men ze goed behandelt en ieder paar, vóór dat men ze gaat dragen, eenige minuten (ongeveer vijf) in koud water laat staan. De kleur houdt zich beter en het weefsel wordt soepeler en biedt meerderen weerstand.

Allerlei.

Wildleeren schoenen, ceintuurs en handschoenen maakt men schoon met zaagsel, dat men in den oven verwarmd heeft. Men brengt het met een schoon doekje op het leer en wrijft het voorzichtig af, daarna gaat men er met fijn schuurpapier over.

Flesschen en glazen, waarin melk geweest is, moet men eerst met koud water omwasschen, daarna, wanneer de melk verwijderd is, wascht men ze in warm water.

Het is zeer verkeerd om melk met groote slokken naar binnen te werken, aangezien dit aan de spijsverteringsorganen te zware eischen stelt. Melk is niet alleen om dorst te lesschen of om te drinken, omdat men haar smakelijk vindt, doch zij is in de eerste plaats een voedingsmiddel. Vooral de kleine kinderen, die nog volle melk krijgen, moeten deze met kleine slokjes en tusschenpoozen drinken.

Zuigelingen moeten in de eerste maanden zooveel mogelijk afgezonderd worden gehouden, weinig indrukken van buitenaf opdoen en niet door radio of scherpe geluiden opgeschrikt worden, zoodat ze zooveel mogelijk slapen. Het liggen op de zij is beter dan op den rug en omwisselen is hierbij gewenscht.